לעילוי נשמת ר'
אברהם יוסף
אברהם יוסף
בראתי יצר הרע ובראתי לו
ר' טובי׳ ז״ל
טובי׳ ז״ל
בת ר' טובי׳ ז״ל
בת ר' אברהם
ורעיתו רישא רחל
בת ר' אברהם
שלמה ע״ה קורץ

TO SUBSCRIBE
AND RECEIVE THIS
TORAH SHEET WEEKLY.
WWW.TORAHTAVLIN.ORG
OR SEND AN EMAIL TO
TORAHTAVLIN@
YAHOO.COM

פרק ד' דאבות

שבת קודש פרשת עקב – כ"ג אב תשפ"ב Shabbos Parshas Eikev - August 20, 2022

9:35 – אר"א – 6:24 | הדלקת נרות שבת – 7:31 | זמן קריאת שמע / מ"א – 8:59 | זמן קריאת שמע / הגר"א – 9:35 | 9:00 | 9:00 – 9וף זמן תפילה/הגר"א – 10:43 | שקיעת החמה שבת קודש – 7:48 | מוצש"ק צאת הכוכבים – 8:38 | צאה"כ / לרבינו תם

courtesy of myzmanim.com

מולד חודש אלול:

שבת קודש

8:16 AM

שהוא זה שגרם לעצמו מה שגרם. אולם אם יבוא לפניו מתוך בושה וכלימה ומתוך הכרה באשמתו, אז אכן מעורר עליו רחמים וזוכה לחנינה. אז הוא דומה לעני המבקש עזרת הבריות מתוך הכרה שאין שום בריה אשם בתקלתו, וכל מה שנותנים לו הוא מצד החסד והרחמים, כי כשם שאז מבקש בלשון תחנונים המעוררים רחמי הרומת מדימים להם תרומתם, כך המבקש בתחנונים מבוראו ומכיר שכל מבוקשתו הוא 'מתנת חינם' אז אכן מעורר רחמי השי"ת וממלא חסרונו. הוא זה שכיוון משה לומד לישראל, הנה עומדים אתם לרשת את הארץ, ועדיין צריכים אתם לרחמים, כי גם אם ראויים היו ישראל לכך מצד מעשיהם הטובים, הרי היו עליהם גם קטרוגים מצד כשלונותיהם, ועל אף שזכות 'קבלת התורה' ראויה היתה להכריע את כל הקטרוגים, ביקש משה ללמדם דרך לכל הזמנים, על כן הורה להם שלא יכירו הכותם, ולהיפך יזכירו לעצמם כל הכשלונות שהיו מנת חלקם בעבר, ויבינו כי מצד מעשים אלו אין בהם זכות, ומתוך כך ישברו את לבכם ויבקשו מתנת חינם, ומתור כר יתגלגלו רחמי השי"ת עליהם ויתז להם מאוצר 'מתנת חינם'.

כיון שכן הזכיר להם משה גם כן את תוכן תפילתו אחר שהוכיחם ושיבר את לבבם, כי בתפילתו היתה המחשה איך לבקש מהשי"ת מתוך הכרה בחטא, כי כפי שרואים לא הזכיר בתפילתו שום זכות עצמי לישראל, להיפך, הוא אכן הודה שמדובר ב'עם קשה עורף; ומצד מעשיהם אינם רואיים לטובה, אולם ראוי שיתנו להם למען שמו יתברך שלא יתחלל, ולמען קיום השבועה, על אף שאין בידן מעש, ולזה אכן נתרצה הבורא ברוך הוא, וכפי שמתאר משה בהמשך (י, א- ה) שאכן תפילתו עשתה רושם, ונתרצה הבורא ברוך הוא, והורה לו לחדש הברית עם ישראל ולפסול הלוחות השניות. דברים אלו צריכים לשמש ללימוד לדורות, לבקש רק מתנת חינם, ואז נזכה שיתקבלו תפילתינו לרצוז.

ומקור לרברי הטור ושו"ע, שזהו כוונת מצות תפילין הוא מדברי רבינו יונה בביאור דברי הגמ' בברכות (יד:) "הרוצה שיקבל עליו עול מלכות שמים שלימה יפנה ויטול ידיו, ויניח תפילין ויקרא קר"ש ויתפלל, וזו היא מלכות שמים שלימה". וביאר רבינו יונה שהטעם שבהנחת תפילין הוא קבלת עול מלכות שמים שלימה, משום שבתפילין של ראש - אדם משעבר להשי"ת הנשמה שהיא במות ובתפילין של יד, אדם משעבר גופו. ומפני כך צוו להשים אותם כנגד הלב, שהלב היא עיקר התאוות ומחשבות ובזה יזכור את הבורא וימעים הנאותיו, עכת"ד. הרי במצות תפילין יש ב' ענינים חדא - לשעבר הנשמה להשי"ת. שנית, לשעבר הגוף להשי"ת. וכיון שכן, שזהו עיקר עבודת מצות תפילין, מובן היטב מדוע מצוה זה התורה צונו לכוין בר, שזהו עיקר עבודת האדם בהאי עלמא לקבל עליו עול מלכות שמים שלימה.

ויש להוסיף עוד על זה דברי **העין אליהו**, שכתב שפרשה הראשונה של קר"ש הוא קבלת עול מלכות שמים כנגד התפילין של ראש. ופרשה ב' שהוא קבלת עול מצות [ברכות יג.] הוא כנגד התפילין של יד. וזהו ב' החיובים שמוטלת על כל אחד ואחד. יש חובת הלבבות, ויש חובת האברים. ובפרשת 'שמע', שאדם מקבל על עצמו עול מלכות שמים, היינו רק החובת הלבבות, לאהוב את השי"ת ולירא אותו. אבל בפרשת 'והיה', שאדם מקבל על עצמו עשיית כל המצות היינו חובת האברים. וע"י הני קבלת הני ב' חובת, איכא קבלת עול מלכות שמים שלימה.

סוף זמן תפילה/הגר"א – 10:43 | שקיעת החמה שבת קודש – 3 מאת חגוז"צ רבי גמלאל חמון רביעביץ שליסיא, ריי שער השמים ירשלים עח"מ

לא בצדקתך ובישר לבבך אתה כא לרשת את ארצם כי ברשעת הגוים האלה ה' אלקיך מורישם מפניך ... (מ-ה)

∏נה מקראות אלו והמשך הפרשה, מעוררים כמה תמיהות ועלינו להבין תוכן דבריו של משה, אשר לפיהם אין ישראל ראויים ל'ארץ ישראל' ב'זכות', כלומר, אין בהם שום מידה טובה שבזכותה יהיו ראויים לכך, ואינם זוכים ל'ארץ ישראל' כי אם בסיבת ההכרח, כי מאחר שיש צורך לגרש את האומות הנמצאות בה כתוצאה ממעשיהם השליליים, וגם יש הכרח לקיים את השבועה שנשבע הקב"ה להאבות, לכן מנחילים אותם את הארץ. והרי זה כמי שאומר שאלמלא ההבטחה להאומות לא היתה זכות לישראל לרשת את הארץ יותר משאר האומות שגם הם לא עשו כמעשיהם המכוערים שהורגלו בהם הכנעניים. וכי באמת לא היתה להם לישראל שום זכות לרשת את הארץ? וכי קלה היא הדבר מה שביטלו את עצמם ואת רצונותיהם לרצון הבורא ברוך הוא באמרם 'נעשה ונשמע'? כי היה עוד אומה ולשון שהסכימה לבטל את כל מחמדיה רק כדי לקיים את התורה? ולמה לא יעמוד להם זה הדבר לזכות? הן אמת שלא עמדו בכמה וכמה נסיונות, וכפי שמפרט משה בהמשך, בכל זאת אין בכך סיבה מספקת לקפח שכרם ולומר שמצד עצמם אינם ראויים לשום טובה?!

וי"ל שמשה רבינו ביקש ללמד את ישראל פרק בעניני התפילה, כי כדי שיתרצה האדם מכח תפילתו, מוטל עליו לבקש כעני בפתח, כי זאת מבין כל מאמין בהשי"ת "צדיק ה' בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו', וכל מועקה המעיקה על האדם הוא אך רק באשמתו, ועל כן מה לו כי ילין תלונתו על השי"ת, וגם אם יתנה תוקף צרותיו אל השי"ת, אין בכך סיבה שימלא השי"ת את משאלתו, הקב"ה אינו מחויב לו דבר אחד

עדותיך אתבונן לשורם סאת חרב אברחם דניאל משרים עדותיך אתבונן אמשטיא בעמים שוח אברחם

שמתם את דברי אלה על לבבכם ועל נפשכם וקשרתם אתם לאות על ידכם והיו למומפת בין עיניכם ... (א-ח) – בענין מצות תפילין

A SERIES IN HALACHA LIVING A "TORAH" DAY

"ווה דבר השמיטה" - Selected Halachos of Shemita (1)

Shemitas Kesafim. Even though we have not finished the topic of kitchen *halachos*, it is timely and wise to discuss some important and relevant topics dealing with *Shemita*, the seventh year which is coming to a close. This will also include one area which indeed has to do with kitchen *halachos*. For those of us who live outside of Israel, there are three sets of relevant *halachos*. 1) The *halachos* of *Shemitas Kesafim* - cancellation of debt that takes place at the end of the year unless a *Pruzbul* document is written. 2) The laws regarding *Esrogim*, *Lulavim* and *Hadassim* that come here from Israel before *Sukkos*. 3) The laws of Israeli food and produce that comes to *chutz la'aretz* during this season and in the first half of the next year, and processed foods that can last longer and come here even later.

Shemitas Kesafim: Cancellation of Debt. Even though most laws of *Shemita* are only applicable in *Eretz Yisroel* and the produce that is grown there, the cancellation of debt which occurs as the *Shemita* year ends, is certainly relevant in any country, since it is not a "land-based" *mitzyah*.

<u>בין הריחיים – תבלין מדף היומי – כתובות דף מג.</u>

מאת הגאון מו"ר הרב ברוך הירשפלד שליט"א,

ראש כולל עטרת חיים ברוך, קליבלנד הייטס

nowadays a Rabbinic decree.

The שור המועד is a חזקה is a חזקה is a חזקה is a "סימן". For example, when a שור ש gores & he is now classified as a שור המועד, is it because the previous 3 times (רבי"ם נזקי ממון פ"א,ה"ד], are now a בירור to us that he always was a מועד. Or, [דעיין רמב"ם נזקי ממון פ"א,ה"ד]. Or 2 times מועד to us that he always was a שיירור ous that he always was a שיירור. Or 2 times (רבי"ם נזקי ממון פ"א,ה"ד]. אחרונים to us that he always was a שיירור ous that he always was a אייין רמב"ם נזקי ממון פ"א,ה"ד]. Or 2 times מועד המועד אחרונים וועד המועד מועד המועד המו

The מינים (קהילת יעקב ב"ק, ס' כט) סטייפלד ב"ק, ס' כט שטייפלד (קהילת יעקב ב"ק, ס' כט שטייפלד by a מועד (אור המועד ב"ק, ס' בט) שטייפלד ב"ק, ס' ב"ק, ס'

"כל המצוה אשר אנכי מצוך היום תשמרון לעשות" - The primary desire of *Hashem* is that a Jew not do a *mitzvah* for ulterior motives but because it is a *mitzvah* which allows him to keep it even when he (the person) does not totally grasp the purpose of doing the *mitzvah*. This guarantees that he perform the entire *mitzvah*, not just the parts that he fully grasps."

A Wise Man would say: "True wisdom is like an ocean; the deeper you go the greater the treasures you'll find."

Printed By: Quality Printing Graphic Copy & Printing (845)352-8533 אדיה: Before משיח: the challenges will be many!! 103,885+
appx
appx
verifiable signatures
through ממיח: (sign! too!)
through ממיח: (sign! too!)

אפריי מוצעב"ה פון מינטים אפריי מוצעב"ה פון מינטים אפריים אפריים אינעב"ה פון מינטים אפריים אינים אינים אפריים אינים אפריים אפריים אפריים אפריים אפריים אפריים אפריים אפריים אפריים אינים

Regarding the agricultural aspects of Shemita, there is a

machlokes whether nowadays they are Torah-based or Rabbinic

laws. However, all agree that the cancellation of debt is

Which Debts Are Canceled? Any loan of money or items [e.g.

eggs where the item is used and other eggs are paid back] whose

time of payment has come before the end of the year, and there is

no collateral in the creditors' hands, is canceled. Wages, credit for

purchased items, such as grocery stores who let customers charge,

payment due for services such as a doctor, are all not cancelled by

Shemita since they are not classical loans. However, it is wise for

workers, stores that grant credit, doctors and other services, to

make a *pruzbul* document because their debt sometimes turns into classical loans due to a deep halachic concept called "zokfon alay

b'milva" - establishing it on him as a classical debt. This happens.

according to some Poskim, when he is billed, while according to

others it happens when a total is calculated even before billing.

Therefore, all those people or businesses should write a pruzbul

document. We will iy"H continue on this topic next week.

Dedicated in Memory of Reb Moshe Spilman ב"ל לע"ג ר' משה ז"ל בן מנחם שפילמן י כב אב י הנצב"ה

מעשה אבות סימו

ווכרת את ה' אלקיך כי הוא הנתן לך כח לעשות חיל למען הקים את בריתו ... (ה-יח)

When the Chazon Ish zt" departed Vilna for Eretz Yisroel in 1933, a small sum of money was owed to a distributor who supplied his wife's store with merchandise. Despite many sincere efforts on behalf of the *Rebbetzin*, she could not locate the person and repay the debt. Twenty years later, after the Chazon Ish passed away in 1953, the creditor, who had relocated to Tel Aviv, heard the news on the radio and attended the funeral. Before it began, he happened to mention to R' Shmaryahu Karelitz zt''l, a nephew of the Chazon Ish, that his uncle had once owed him money from 40 years ago. R' Shmaryahu immediately repaid the outstanding sum and even before the *Chazon Ish* was buried, the full debt had been discharged.

"This was a special zechus the Chazon Ish enjoyed because of his life-long scrupulousness in financial matters," R' **Aharon Leib Steinman** zt" later concluded. It was known that R' Aharon Leib would only accept "kessef naki" - money that was above any suspicion of being obtained dishonestly. If he thought a potential donor to his yeshivah, Orchos Torah, received his funds via questionable means, he would not take them. A yeshivah, he said, must be built al taharas hakodesh.

Every year, the Israeli government disburses UN-claimed funds from dormant bank accounts to charity. The owners of most of these assets are deceased, and they have no known heirs. But one day, the administrator mentioned to R' Aharon Leib in passing that Orchos Torah was joining many other yeshiyos in Israel in obtaining funds from the unclaimed accounts.

R' Aharon Leib objected. "Since a person likely has halachic heirs, even if nobody came forward claiming to be his next of kin, that doesn't mean an heir does not exist." The administrator countered, "But most veshivos do accept money from this source. Furthermore, if our *yeshivah* doesn't get the funds, a university or other secular institution may get the money, thereby depriving the deceased from the merit of donating to Torah! We would be giving the niftar a zechus by allowing his unclaimed funds to support our yeshivah!" R' Aharon Leib listened to his logic, and smiled. "That is not our calculation to make," he replied. "Since halacha dictates that the money should go to the deceased person's relative, we can't be looking to 'give' people 'merits' if our actions are not in line with halacha.'

R' Aharon Leib was once out of town giving a drashah, having left his home in the morning after the netz minyan. A person familiar with his schedule, the inner workings of his household, and the large amounts he habitually distributed to avreichim and yeshivos monthly, walked in and when no one was looking, stole the large amount of cash that was in the tzedakah drawer, adjacent to the one in which R' Aharon Leib stored his personal funds.

When he and his grandson returned home late that afternoon, they were greeted by a huge mess. Drawers and closets had been overturned and rummaged through, and piles of clothing and house-hold possessions were strewn about. Obviously, the thief had searched every corner of the home for valuables. His grandson opened the drawer that contained R' Aharon Leib's paltry personal funds. To his shock and relief, not a *shekel* was missing! R' Aharon Leib was very saddened that the *tzedakah* funds were stolen and immediately began calculating how much he could replace.

"Sabba," said his grandson, "a real miracle occurred! At least the ganav didn't touch your personal funds!"

"It wasn't a miracle," R' Aharon Leib replied. "You know I am scrupulous that all the money I earn should be 'kosher." Hashem watched over the money." R' Aharon Leib then lifted his hands and related the following: "I have always been extra careful to never steal from anyone. However, there were two times in Switzerland during the war that I may have inadvertently taken things that weren't mine. I once picked flowers from an open field and only later realized that the field wasn't public property but belonged to a non-Jew. I also mistakenly reused a stamp. In both instances, I did my best to repay the owner of the field and to make a payment to the postal service in Switzerland." It no wonder that R' Yosef Shalom Elyashiv zt''l said that he didn't know anyone with such clean hands in financial matters as R' Aharon Leib.

תורת הצבי על הפטרות אינו או באינו או ותאמר ציון עוכני ה' וה' שכחני ... (ישעי' ממ-יד) א PENETRATING ANALYSIS OF THE WEEKLY במורת הצבי על הפטרות וישעי ממירים

Jewish people in the aftermath of the *Churban* where they lament the feelings of abandonment that the very earth of Eretz Yisroel feels; "Tziyon says, Hashem has forsaken me ... Hashem has forgotten me." But while Hashem does answer them that He "could never forget" them (Yeshaya 49:15), the question of abandonment still remains.

the feelings of abandonment with feelings of being forgotten. However, it is important to separate those two since they are two distinct feelings. Chazal explain that being abandoned can hurt a person tremendously, but it is no match for the pain associated with feeling forgotten. This is because when surely be brought back home.

Yeshaya HaNavi describes the feeling of despair within the a person is abandoned, the possibility still exists for the abandoning party to harbor feelings for the person they had forsaken - thereby keeping the prospect of that person being brought back still alive. But a forgotten person is just that forgotten and discarded - with almost no hope left to be remembered or returned.

So, while *Hashem* allowed *Eretz Yisroel* to be ransacked **R' Hersh Domaluk** shlit''a explains that we often conflate and the Bais HaMikdash to be destroyed - effectively abandoning the land and its people and sending them into exile in a foreign land - He nevertheless offered a glimpse of solace in that He promises that He has never and will never ever forget His children - the Jewish people - and they will

והיה אם שמע תשמעו אל מצותי ... לאהבה את ה' אלקיכם ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם ... (יא-יג)

CONCEPTS IN AVODAS HALEV FROM THE FAMILY OF R' CHAIM YOSEF KOFMAN ZT"L

Many commentaries are troubled by the discrepancy between the first parsha of Shema, where it says מובכל מאדך as a means to serve *Hashem*, and the second *parsha*, where those words are omitted.

The **Ohr Hachayim Hakadosh** explains that the first *parsha* speaks in singular form. A *yachid*, an individual, may indeed treasure his money, ובכל מאדן, over his soul or life, ובכל נפשך. Which is why, says the Gemara, the Torah said גבכל. last. However, the parsha of מאדן is written in plural form. Klal Yisroel, as a whole, will never put money before their lives. Therefore the *Torah* did not have to say בכל מאדכם.

I saw another, deep, 'dakusdike' thought from the **Shem M'Shmuel**. The Gemara says that the word מאדך refers to money. Why is that specific term chosen to represent money? He explains that מאדך denotes endless, unlimited, from the word מאד. Chazal teach us that one who has 100 (מאד. Chazal teach us that one who has 100 (מאד. Chazal teach us that one who has 100 (מאד. אמר). when the Torah instructs us to serve Hashem, using the singular form, it includes בכל מאדך, since an individual is otherwise limited; a yachid, by himself, does not possess every trait needed to serve Hashem. Whereas the second parsha which addresses a group, a tzibbur, need not say ובכל מאדכם, because the very essence of a tzibbur is all encompassing - they collectively have every trait, every component, needed to serve *Hashem*.

This is a vital lesson, as Tisha B'av is still in our rearview mirror and we are focused on retaining our commitment to achdus. It behooves us to be part of a cohesive group, a kehilla. As explained in the above thought, as a tzibbur, we possess all possible מעלות, positive traits, which we can learn from one another and become much improved members of Klal Yisroel.

משל למה הדבר דומה

וידעת עם לבבך כי כאשר ייסר איש את בנו ה' אלקיך מיסרך (ח-ה) משל: Tom Watson Jr., was the son of IBM Corporation founder Thomas J. Watson, and served as it's CEO between 1956-1971. He was a key figure in the information revolution and a legendary leader of the mammoth company.

IBM had survived the Great Depression. Gambling on a post-war boom, the Watson family maintained IBM's employment levels by increasing inventories when there was little demand. Excess machinery and parts crowded basements and filled every nook-and-cranny of their warehouses. Not everyone loved this approach. Some of the board of directors began lobbying to remove Watson as IBM's chief, due to this. He needed to sell the inventory.

At one point, a very large government bid approaching needed very much. Unfortunately, the salesman failed. IBM

lost the bid and the millions it stood to net from the deal.

The young executive was summoned to Mr. Watson's office, fully expecting to be reprimanded and likely dismissed. As he entered the office, he expressed the obvious, "I suppose after all of my mistakes you will want to fire me," he managed to blurt out before getting cut off.

"On the contrary," the CEO exclaimed, "Young man, we have just spent a couple of million dollars educating you!"

נמשל: The **Ohr Hachayim Hakadosh** explains that just like a father rebukes his son because he sees potential in him, so too, Hashem only "rebukes" those individuals He recognizes real potential in. Therefore, if a situation presents itself whereby a person feels like things are not going his way and he's getting "the raw end of the deal," he should realize that obviously *Hashem* sees potential in him. He is not just millions of dollars, was on the table, a deal the company experiencing an act of suffering, but rather an educational lesson which he is meant to learn from!

ועתה ישראל מה ה' אלקוך שואל מעמך כי אם ליראה את ה' אלקוך ... (י-יב)

EDITORIAL AND INSIGHTS ON MIDDOS TOVOS FROM THE WELLSPRINGS OF R' GUTTMAN - RAMAT SHLOMO

Moshe Rabbeinu asks the immortal question: "And now, Yisroel, what does Hashem want from you?" What does He want? Nothing major, nothing too difficult. Just that we "FEAR Him ..." Sounds simple, right? And then ... Moshe continues with a long list of ideas: To go in all His ways; to love Him; to serve Hashem with all your heart and all your soul etc. Moshe was telling the people that the most important pursuit in life is Yiras Hashem - Fear of G-d, and everything else follows. There are many explanations of what exactly this means.

The **Chinuch** equates Fear of Heaven to fear of punishment, *Hashem* punishes man for all of his sins. When a person is tempted to sin, he is obligated to fight his evil inclination by visualizing that he will be punished. But this is really the lowest level of Yiras Hashem. A higher level, as explained by the Mesilas Yesharim, and one that we should all aspire to, is the feeling of awe in *Hashem's* presence, by thinking about His greatness and how we are so small and inconsequential next to Him. Awe of *Hashem's* great power will also cause one to be afraid of sinning. This higher level of *Yiras Hashem* is referred to as Yiras Haromemus - Fear of His Exaltedness. This causes a person to raise himself up above the nonsense of this world and become exalted as well.

All of our material accomplishments are meaningless. In the Next World, the World of Truth, we will not be given credit for how much money we made. Hashem made it all happen through us. "What we HAVE is Hashem's gift to us. What we ARE is our gift to Hashem!"

"הכל בידי שמים חוץ מיראת שמים" - Everything is in the hands of Heaven except for Fear of Heaven. The only real accomplishment that we may have in life – and truthfully the entire purpose of our lives - is attaining true Fear of Heaven.